

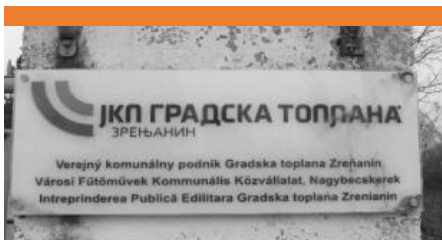
AKTER

životne aktuelnosti poštenih građana srednjobanatskog okruga

broj 3

decembar 2019.

besplatan primerak

Kako je Zrenjanin ostao bez gasne mreže?

Zbog decenijskog duga, na hitnoj sednici skupštine, SNS je odlučio da pokloni gradsku gasnu mrežu. **Više na strani 4.**

Ko ima pravo da nam ne da da dišemo?

Iako je sud fabrici "Prekon" zabranio rad, zrenjaninci i dalje ne mogu da otvore svoje prozore. **Više na strani 8.**

Umesto raskida ugovora zavet ćutanja

Učestvovali smo u otvorenim razgovorima u prisustvu premijerke između ostalog iz jednog važnog razloga: da definišemo kada je krajnji rok da o postrojenju saznamo sve, posle kojeg neće biti: „samo još ovo“. Definisali smo da je to polovina septembra. Takođe smo definisali da, ako posle toga i dalje ne budemo imali čistu vodu, to bude dovoljan razlog da se raskine ugovor.

Od gradske vlasti zahtevamo da postupi u skladu sa dogovorenim. To znači da raskine ugovor o prečišćavanju vode, a sav novac koji je na razne načine dat da postrojenje proradi, pretvori u kapital preduzeća. **Više na strani 3.**

Gradski Odbor
DOSTA JE BILO
Zrenjanin

AKTER

godina 2 broj 3 tiraž 5000, Zrenjanin, decembar 2019.

Otvoreni razgovori o zrenjaninskoj vodi uz prisustvo premijerke Ane Brnabić

Problemom pijaće vode, najvećim komunalnim problemom Zrenjanina intenzivno se bavimo od samog osnivanja. Sva naša saopštenja bila su bazirana na osnovu saznanja do kojih smo teško dolazili, izostanka odgovora na konkretna pitanja nadležnima i izneverenih obećanja kako predstavnika grada tako i izvršioca usluge prečišćavanja pijaće vode koja nikako da krene.

Zahvaljujući novinarima portala Zrenjanin Danas, Aleksandru Jankovu i Bojanu Paviću koji se ovim problemom takođe aktivno bave, prvi put smo 26.06.2019. bili u prilici da u prisustvu premijerke Ane Brnabić i gradskih čelnika postavljamo pitanja izvršiocu usluge prečišćavanja vode, predlažemo korake i izvodimo zaključke. Prisustvo važnog gosta i sagovornika očekivano je privuklo veliku pažnju medija.

Pre svega, važno nam je bilo da se svi složimo da je UGOVOR O JAVNOJ NABAVCI USLUGE PREČIŠĆAVANJA PITKE VODE koji je zaključen 12.2.2015. godine pravno obavezujući, te da iz njega proizilaze prava i obaveze obe ugovorne strane i naručioca (grada Zrenjanina) i izvršioca usluge prečišćavanja vode. Ugovor nije idealan, ali je jedini pravni akt kojim su interesi grada Zrenjanina odnosno Zrenjaninaca zaštićeni u solidnoj meri.

Nakon što smo dobili odgovor da će posle ove zadnje prerade, postrojenje za prečišćavanje vode biti u potpunosti u skladu sa svim zahtevima iz tendera i ugovora, zajedno smo zaključili da nema nikakve prepreke da se konačno formira mešovita komisija koja će da isprati puštanje u rad postrojenja.

Komisija je mešovita jer treba da bude sastavljena i od predstavnika investitora (grada) i predstavnika izvođača usluge prečišćavanja vode. Nama je ova komisija veoma važna jer treba da konstatuje da je postrojenje izrađeno prema zahtevima iz tendera, odnosno da su merenja

kvaliteta i kapaciteta postrojenja u skladu sa tim zahtevima i propisima.

Druga važna stvar koju smo uspeli da definišemo je krajnji rok do kada bi zaista moralo da se sazna sve o postrojenju i kvalitetu prečišćene vode. Realan datum ponovnog puštanja u rad bio je sredinom jula. Složili smo se onda da je period od naredna dva meseca sasvim dovoljan da se podese parametri rada i da se izveše sva merenja. Dakle polovinom septembra trebalo je da znamo sve. Valjan razlog za raskid ugovora jeste to što nakon izvršenih merenja rezultati očitno nisu zadovoljavajući, budući da čista voda zvanično još nije potekla iz zrenjaninskih česmi.

Premijerka Ana Brnabić u obilasku fabrike za prečišćavanje vode u Zrenjaninu / Foto: Betaphoto, Vlada Srbije, Slobodan Miljević

Pošto informisanje do sastanka sa premijerkom ni izbliza nije bilo zadovoljavajuće tada smo se složili da će sve nadalje biti javno. Od sastava mešovite komisije do krajnjih rezultata merenja. Sve je ostalo samo na našem insistiranju da informacije budu javne i svima dostupne. Jer, o tome kakva je voda i da li postrojenje radi u skladu sa obavezama iz ugovora niko ništa ne govori.

Umesto raskida ugovora zavet ćutanja

Malo pre isteka krajnjeg dogovorenog roka, kada je trebalo da saznamo da li je postrojenje za prečišćavanje vode u stanju da da čistu vodu, oglasili su se predstavnici izvođača usluge konferencijom za novinare gde su obelodanili da postrojenje daje čistu vodu po rezultatima beogradske akreditovane laboratorije.

Nakon toga sve do danas ove tvrdnje niko nije niti opovrgao, niti potvrdio. Očekivali smo da će u skladu sa dogovorom:

- komisija za puštanje u rad postrojenja krenuti sa radom,
- Grad ili Zavod za javno zdravlje objavljivati svoje rezultate merenja kvaliteta,
- Vodovod dočekati spremno prečišćenu vodu.

Ništa od navedenog se nije dogodilo. U međuvremenu smo uspeli da saznamo važnu stvar. Po nikad objavljenim rezultatima Zavoda za javno zdravlje u Zrenjaninu voda iz postrojenja nije ocenjena kao ispravna na dovoljnom broju mesta. Ne zadovoljava boja i miris. Nalazi lokalne laboratorije Zavoda za javno zdravlje se uzimaju kao relevantni.

Ostaje nedorečeno kako je moguće da se rezultati ispitivanja dve akreditovane laboratorije razlikuju.

Uzeli smo učešće u otvorenim razgovorima u prisustvu premijerke između ostalog iz jednog važnog razloga: da definišemo kada je krajnji rok da o postrojenju saznamo sve, posle kojeg neće biti: „samo još ovo“. Definisali smo da je to polovina septembra. Takođe smo definisali da, ako posle toga i dalje ne budemo imali čistu vodu, to bude dovoljan razlog da se raskine ugovor.

Sada, dva meseca kasnije, zvanično nemamo ništa. Od gradske vlasti zahtevamo da postupi u skladu sa dogovorenim. To znači da raskine ugovor o prečišćavanju vode, a sav novac koji je na razne načine dat da postrojenje proradi, pretvori u kapital preduzeća.

Zbog duga toplane Zrenjanin ostao bez gradske gasne distributivne mreže

Možete li da zamislite potrebu za hitnom sednicom Skupštine grada samo zbog rešavanja duga „Gradske toplane“ koji se nagomilava više od 10 godina?

Baš takva hitna sednica je bila zakazana danas za sutra. Na toj sednici je glasovima SNS i kolaicionih partnera usvojeno da se 600 miliona dinara duga „Gradske toplane“ Zrenjanin namiri tako što će se gradska gasna mreža sa svim merno regulacionim stanicama, a u čijoj su izgradnji učestvovali svi (oko 22.000 potrošača), pokloni Srbijagasu. Ovo je urađeno na osnovu procene vrednosti gradskog gasnog distributivnog sistema koju je uradila firma „Expert Team“ d.o.o. iz Novog Sada.

Kako je ovo predstavljeno da ne izgleda baš tako loše?

Ako zanemarimo nekoliko manje važnih besmislica suština odluke je sledeća: Grad je prihvatio da izmiri dugovanje svog JP „Gradska toplana“ Zrenjanin tako što će izvršiti prenos svojine distributivnog sistema prirodnog gasa na teritoriji

grada Zrenjanina u svojinu JP „Srbijagas“ Novi Sad, a za uzvrat, na osnovu te predaje distributivne gasne mreže, grad će svoja potraživanja od toplane da konvetruje u kapital tog preduzeća. Dakle nešto što zaista vredi 600 miliona dinara je dato, ali je konvetovano u nešto što ne vredi praktično ništa.

Paradoks promene vlasti i odricanje od odgovornosti.

Ilija Svilar

foto: listzrenjanin.com

Logično je da neko mora biti odgovoran za ovo nagomilavanje dugova JP „Gradska toplana“ Zrenjanin. Već je postalo opšte mesto da su za sve što ne valja krivi “bivši” tj. bivša vlast. Na to smo već navikli. Istini za volju najveći deo duga i jeste nastao za vreme tih bivših. Ovde međutim postoji problem. Bivši je ustvari i sadašnji. Već drugi mandat VD direktor toplane je Ilija Svilar, direktor iz vremena intenzivnog nagomilavanja tog duga u preodu od 2001. do 2010. godine.

Dopuna dnevnog reda u toku sednice Skupštine grada nije izuzetak, već pravilo

Ubrzo nakon ulaska DJB u skupštinu grada Zrenjanina 2016. godine uvideli smo da neke odredbe poslovnika po kojem se održavaju sednice Skupštine grada nisu logične. Smatrali smo da nisu u skladu sa višim pravnim aktima, a zloupotrebjavaju se u meri da se skupština dovodi do apsurd.

S obzirom na to da je Skupština najviši organ koji vrši funkciju lokalne vlasti, u kojem se donose važne odluke koje utiču na kvalitet života svakog od nas, odlučili smo da pokušamo ovo da promenimo.

Pošto nemamo dovoljno odbornika za pokretanje inicijative za promenu poslovnika odlučili smo da se obratimo Ustavnom sudu. Inicijativu za ocenu ustavnosti/zakovitosti poslovnika podneli smo još davne 2017. godine.

Najviše nam je smetala zloupotreba (tada člana 73), dopuna dnevnog reda sednice tokom same sednice. Po tom članu Predsednik Skupštine, Gradonačelnik i Gradsko veće mogu da predlože dopunu dnevnog reda na samoj sednici. Ovo se i dan danas obilato koristi. Sednice se ovako dopunjavaju po pravilu važnim temama kao što su javno-privatna partnerstva: za apotekarsku delatnost, javnu rasvetu,

predaju gasne mreže Srbijagasu i slično ili o temama o kojima vlast ne želi nikakvu diskusiju. Pošto u tim situacijama niko od odbornika ne stigne ni da pročita o čemu se radi, sledi glasanje po komandi, po kojem se glasovima odbornika skupštinske većine okupljene oko SNS-a usvaja nešto o čemu niko nema pojma.

Interesantno je da smo odgovor Ustavnog suda Republike Srbije dobili nedavno i to od lokalne samouprave, a ne od suda.

Sud je presudio da je sve u redu i po propisu.

EU podržava sve autokrate na Balkanu

Iz izveštaja Evropske komisije možemo da pročitamo da tačno znaju kakvo je kod nas stanje demokratije, pravosuđa, ljudskih prava, slobode medija i svega ostalog. Pa i pored toga opet vidimo da nam poručuju da Srbija ide u dobrom pravcu. Tako kažu za ceo Balkan.

Dakle, EU baš briga što smo takvi kakvi smo, jer smo zauzeli mesto koje nam je namenjeno. A to znači da smo zemlja niskog standarda iz koje školovana kvalifikovana radna snaga odlazi. S druge strane za nekvalifikovanu radnu snagu se otvaraju subvencionisana radna mesta u stranim kompanijama za platu od 300 evra. Ovo je državni projekat. Ko to ne veruje, može da ode do prve filijale Nacionalne službe za zapošljavanje gde će videti više oglasa za rad u Nemačkoj nego u Srbiji.

Kada ovo shvatimo, onda će nam biti jasno koliko je pogrešno to što skoro sva opozicija pred vratima EU nudi sebe umesto Vučića. EU neće pustiti Vučića niz vodu. Niko od njega nije bolji za njihove interese. Za to vreme on može nesmetano da kontroliše medije, namešta biračke spiskove, zastrašuje građane, krade izbore... Nema nikoga da mu kaže da radi nešto pogrešno.

Kada nakaradni sistem podržava neko ko je toliko jak kao EU, mi sami ne možemo da mu se suprostavimo. Zato je DJB član suverenističkog pokreta koji jača u Evropi i koji smatra da je budućnost Evrope u suverenim evropskim državama, koje dogovorno mogu da saraduju na mnogo načina. Nismo jedini koji nismo zadovoljni EU i mestom koje nam je u tom projektu bankarskog korporativnog globalizma dodeljeno.

Vlast koja ne trpi nikakvu kritiku ne trpi ni nadzor

Na 30. sednici Skupštine grada koja je održana 27.09.2019. godine izabran je novi zrenjaninski Ombudsman (zaštitnik građana).

Ombudsman bi trebalo da kontroliše prava građana. Utvrđuje povrede ovih prava koje su nastale činjenjem ili nečinjenjem gradske uprave, gradskog veća, javnih službi i javnih preduzeća čiji je osnivač grad. Ombudsmana izglasava Skupština na predlog predsednika Skupštine, komisije za personalna pitanja ili predlog trećine odbornika.

Problem odluke o Ombudsmanu leži u činjenici da se Ombudsman smenjuje na isti način na koji se i izglasava. Poučeni iskustvom šta sve može da se izglasa u Skupštini Grada Zrenjanina znamo da je ovo velika prepreka za valjan rad Ombudsmana. Dovoljno će biti da se Ombudsman samo jednom

zameri nekom JP ili nekome u gradskoj upravi. Uslediće predlog o njegovoj smeni, a partijski šefovi vladajuće većine će svojim odbornicima objasniti kako treba da glasaju.

Ombudsman, dakle, može da bira: da li će da brani prava građana pred gradskom vlašću i tako dođe u realnu opasnost da bude smenjen ili da bira da ne radi ništa.

Možda u demokratski razvijenim društvima Ombudsmana, takođe, smenjuje skupština, ali to sigurno ne može da uradi bez valjanog obrazloženja kao kod nas. Sa druge strane vlast koja loše reaguje na bilo kakvu konstruktivnu čak i blagu kritiku, ne trpi nadzor. Da bi mogao da radi, Ombudsman bi morao da bude bolje zaštićen. Ovako ne postoji nezavisnost i samostalnost ovog organa.

Gde je 267 miliona dinara od zakupa zemlje?

Pokrajinski poslanici Pokreta DJB godinama istražuju stanje sistema finansiranja zaštite životne sredine i poljoprivrede u Srbiji. Tražili su dokumente od svih lokalnih samouprava u Srbiji.

Na primer, završni račun budžeta, koji se objavljuje na sajtu grada, nije kompletan, jer ne sadrži poseban deo u kojem su rashodi prikazani po funkcionalnim klasifikacijama, već samo po ekonomskim.

Drugim rečima, vidi se koja je vrsta rashoda u pitanju (na primer plate, usluge po ugovoru, specijalizovane usluge itd), ali se ne vidi po kojim korisnicima (na primer Kulturni centar, gradska uprava, mesne zajednice itd).

Našoj gradskoj upravi slali su svake godine zahtev za pristup informacijama od javnog značaja i tražili te dokumente. Ali ponekad neke dokumente

nisu dobili, a nisu ni dobili obaveštenje da li ti dokumenti postoje ili ne.

Tražili su podatke o planiranim rashodima iz Programa zaštite, uređenja i korišćenja poljoprivrednog zemljišta. Podatke o prihodima dobili su na kraju od Uprave za trezor.

267 miliona dinara su više naplatili za zakup zemljišta, nego što su uložili u programe zaštite, uređenja i korišćenja. S tim što svake godine u programu priznaju da imaju preneti neiskorišćena sredstva i da ih planiraju u rashodima, ali ih nikada ne potroše. Pitanje je da li tih para zaista ima? Ili su odavno nenamenski potrošene?

Svaki put kada Zrenjanin i okolna sela podavi poplava ili potuče grad, ponavljaćemo "Gde je 267 miliona dinara". Sada je i jasno zašto budžet nije dovoljno transparentan.

Izborni uslovi i bojkot

Najbolji put do fer i poštenih izbornih uslova je pretnja bojkotom. Preduslov da bojkot uspe je da ga podrži cela opozicija. Učešće kvazi-opozicije koja sada učestvuje ili je učestvovala u vlasti i koju vlast organizuje, finansira i promovise nije potrebno. Međutim, da bi bojkot uspeo zahtevi moraju biti realni a kampanja ozbiljna. Zahteva ne može da bude 42. Ne može se zahtevati prelazna vlada. To nije realno, jer niko sa vlasti nije dobrovoljno sišao.

DJB ima samo 4 zahteva:

- da se srede birački spiskovi,
- da se omogući fer prisustvo na medijima,
- da se omogući snimanje biračkih kutija

tokom izbora i tokom brojanja,

- da se omogući pristup biračkom materijalu posle izbora na neograničeno vreme.

Cilj bojkota je mala izlaznost. Bojkot se može smatrati uspešnim ako izlaznost bude ispod 40%. Tako formirana republička skupština ne bi imala legitimitet za važne odluke koje joj predstoje. Iz tog razloga bojkot izbora predstavlja problem i za EU. EU je primarno zainteresovana da buduće odluke skupštine budu legitimne, a ne da izborni uslovi budu fer i poštenu. Pregovori koji su uključivali strani faktor (okrugli stolovi) zato nisu doneli ništa u pogledu poboljšanja izbornih uslova. Ipak, uspeli su da podele opoziciju odnosno da odgovore deo opozicije od bojkota.

Ko ima pravo da nam ne da da dišemo?

U civilizovanom svetu trebalo bi da možete da otvorite prozore kad god to poželite i da provetravate dom. Međutim, deo Zrenjaninaca taj „luksuz“ sebi ne može da priušti. Razlog su neprijatni mirisi koji se i dalje šire iz postrojenja fabrike za preradu životinjskog otpada „Prekon“, a koji je poznat kao kafilerija.

foto: prekon.rs

Svi oni koji imaju kuće ili stanove u blizini kafilerije znaju da je pravo na svež vazduh nešto što im je uskraćeno. To su stanovnici delova grada kod bazena i u industrijskoj zoni, kao i oni koji žive na Zelenom polju, Ruži Šulman, 4. julu, D-2, D-3, Mužljici... Pa čak i oni koji ne žive u Zrenjaninu mogli su, ukoliko su prolazili blizu kafilerije, da oseću izuzetno neprijatan miris.

Kafilerija je zasigurno jedan od najvećih ekoloških problema koji godinama muči Zrenjanince. Neprijatni mirisi svima smetaju u većoj ili manjoj meri. Ipak, njihov uticaj na hronične bolesnike je ogroman, jer im pogoršavaju osnovnu bolest. Teško je i mučno i zamisliti kako je nekome ko inače ima problema sa disajnim putevima u trenucima kada se neprijatan miris raširi. On definitivno mora više puta da koristi pumpicu, lekove...

Fabricsi „Prekon“ je sud 2018. godine zabranio rad na tri godine ukoliko ne ugrade neophodne filtere. Maja ove godine presuda je potvrđena. Uprkos tome u kafileriji nisu prekidali preradu životinjskog otpada, pravdajući se činjenicom da presuda nije pravosnažna i da su na nju uložili žalbu. Istina je da su u međuvremenu ugradili filtere, ali oni očito ne daju željene rezultate.

Podsetimo, na tribini koja je održana septembra prošle godine pomoćnik gradonačelnika Duško Radišić uveravao je da će se problem neprijatnih mirisa i zagađenja iz kafilerije rešiti do kraja godine. Od tada je prošlo više od godinu dana, a problem i dalje postoji.

Pokret Dosta je bilo pita ko je to snažniji i jači od svakog zakona i svake presude? Ko ima pravo da Zrenjanincima ne da da dišu čist vazduh? Kada će nadležni, koje čine SNS i stranke okupljene oko nje, da preduzmu korake da zaštite svoje sugrađane? Zbog svega ovog građani s pravom imaju strah i nepoverenje i prema budućem postrojenju za proizvodnju automobilskih guma Shandong Linglong Tire koje nosi epitet istorijske investicije u Zrenjaninu.

foto: wikipedia.org

Ko koči izgradnju dečijeg igrališta u Orlovatu?

Selo se prazni, a vlast pošteno praktikuje svaku pravnu začkoljicu nad stanovnicima Orlovata.

Na jednoj od sednica Skupštine grada imali smo priliku da vidimo jednog čoveka koji je tokom zasedanja pokušao da priđe predsedavajućem i da direktno odbornike i ostale u sali pita zašto se jedan od problema u Mesnoj zajednici Orlovat, u kojoj živi, ne rešava onako kako to meštani žele. Udaljen je iz sale i tako je privukao pažnju svih prisutnih. I novinara i odbornika. Predstavnici Pokreta DJB su ga potražili i zamolili da objasni o čemu je reč. U pitanju je bio Milenko Radonić, potpredsednik MZ Orlovat.

foto: vm.rs

Naime, pre skoro osam godina Orlovat je kokurisao za sredstva za izgradnju sportskih terena. Sredstva su, kao i projekat, odobreni. Zbog administrativnih i pravnih nedoumica u vezi sa parcelom za koju im je projekat odobren, ta sredstva stoje na računima već skoro osam godina. Ukoliko se do decembra lokacijska dozvola i ostali papiri ne reše, novac će biti povučen.

Iako je parcela koju su prvenstveno namenili ovom projektu u vlasništvu sela, za tu parcelu nije

data saglasnost za izgradnju. Sada se MZ nudi druga parcela, koja je neravna i daleko od škole. Takođe, do nje nema asfalta kao ni drugih komunalija. Problem je što bi sada skoro čitav iznos koji im stoji na raspolaganju morali da ulože samo u raskrčavanje i ravnjanje te druge parcele.

Iako se sela prazne i dece je sve manje, čak i kada neko pokuša nešto dobro da uradi za svoje selo on bude stopiran birokratskim razmiricama i nerazumevanjem viših instanci. Na taj način biva zaglavljnjen u vrtinsko kolo iz kojeg izlaza očigledno nema.

Ko će biti odgovoran ako se sredstva povuku zbog nekorišćenja?

Čini se da je još neko bacio oko na parcelu koja je održavana i poseduje svu infrastrukturu? To je ono što meštani prvo pomisle. Jednostavno ne vide drugi razlog da im se ne dozvoli da na njihovoj parceli naprave nešto korisno za decu.

Kako je moguće da im je odobren projekat za tu parcelu, a da sada od grada ne mogu da dobiju saglasnost za izgradnju? Ko će biti odgovoran ukoliko se sredstva povuku? Ili ukoliko se krene sa raskrčavanjem druge parcele pa se na tome stane? Očigledno niko. Jer kao sve se nešto radi, a ništa ne uradi. Niko nikada ni za šta nije odgovoran.

Međutim, nije to jedino što muči meštane Orlovata. Imaju problem i sa javnom rasvetom i sa, što je još gore, vodosnabdevanjem. Izgleda da se bunari isušuju pa vode malo, malo pa nestane. Tako da će ovaj problem oko sportskih terena biti ništa u odnosu na to šta tek može da čeka ovo predivno selo u srcu Banata.

Možemo li bezbrižno i bezbedno da se krećemo kroz Zrenjanin?

Kada nekud krenete očekujete da tamo i stignete. Bezbedno naravno. Međutim, nekoliko incidenata koji su se dogodili od početka novembra teraju na razmišljanje. Da li kroz Zrenjanin možemo bezbrižno i bezbedno da se krećemo? Pogotovo ako napolju duva jak vetar.

Naime, početkom novembra limena konstrukcija stare reklame obrušila se sa fasade u centru grada i to na pešačkoj stazi. Srećom, u trenutku pada ove konstrukcije nikoga na stazi nije bilo.

Nekoliko dana kasnije sa zgrade stare Specijalističke poliklinike vetar je obrušio deo krova. I ovoga puta, pukom srećom, niko nije povređen.

Tokom prethodnih meseci bili smo svedoci da je drveće popuštalo pod udarima vetra i lomilo se. Padalo je na ulaze zgrada, u blizini dečijih igrališta, parkinga, na automobile... Takođe, imali smo prilike da vidimo i da se obrušavaju reklame, delovi fasada.

foto: ilovezrenjanin.com

Posebno je zabrinjavajuće to što je veliki broj zgrada u centru grada u izuzetno lošem stanju. Oko njih postoji ograda, ali da li je ona dovoljna da nas zaštiti ukoliko dođe do obrušavanja fasada ili krovova. Međutim, oko većine, iako se vidi da su fasade trošne, ograde i nema.

Svesni smo da vremenske prilike nije moguće kontrolisati i da na vetar ne može da se utiče.

Ipak, Pokret Dosta je bilo pita nadležne ko je odgovoran zbog toga što se obrušila limena konstrukcija sa trošne zgrade i što je zgrada stare Specijalističke poliklinike ostala bez krova? Ko mora da kontroliše bezbednost objekata u gradu? Koliko se to često radi? Ko bi snosio odgovornost da je neko u ovim incidentima bio povređen? Da li treba da se dogodi nešto što niko ne želi da bi nadležni reagovali i da bi se uredili ili adekvatno obezbedili trošni objekti po gradu? Da li je postavljanjem eventualne žice oko rizičnih objekata sva nadležnost i odgovornost ljudi koji donose odluke u gradu završena? Da li posle svega što se dogodilo oni bezbedno idu kroz Zrenjanin?

Široko: 5,7 miliona dinara za novogodišnju rasvetu u Zrenjaninu

U gradu Zrenjaninu su, čini se, svi problemi rešeni. Nema zagađenja vazduha, teče ispravna voda, mladi ne napuštaju rodno mesto, plate su iznad proseka... Deluje kao idealan scenario. Jedino što nam trenutno fali jeste nova novogodišnja rasveta. Istina, ne fali nam ni ona, jer je gradska uprava nedavno potpisala ugovor za postavljanje novogodišnje rasvete sa firmom „Elektrodekor“ iz Novog Sada. Vrednost ugovora je sitnica – 5.750.208 dinara.

Dakle, svi mi ponovo plaćamo novogodišnju rasvetu. Ističemo ponovo, jer je prošle godine grad za to izdvojio više od 4 miliona dinara.

Stanovnici Zrenjanina baš vole da im grad bude okićen za praznike, jer je pitanje kako objasniti sugrađanima da je u periodu od novembra prošle godine do sada za novogodišnju rasvetu iz gradskog budžeta izdvojeno više od 10 miliona dinara. Po sadašnjem kursu to je preko 85.000 evra.

Pokret Dosta je bilo pita nadležne zbog čega je bilo potrebno i ove godine izdvojiti milione dinara za novogodišnju rasvetu, pogotovo ako se zna da je rasveta koju je grad imao do prošle godine, kada je

nabavljena nova, bila korišćena čak 15 godina? Da li je moguće da novogodišnja rasveta mora da se nabavlja svake godine i da li je opravdano da se iz budžeta jednom godišnje izdvaja ogromna suma novca kako bi se grad ukrašio za najluđu noć? Da li je iko od nadležnih pitao građane da li se slažu sa ovom odukom, budući da je to novac svih nas? Da li je postojala šansa da se taj novac ove godine upotrebi u neke druge svrhe od kojih bi većina stanovnika Zrenjanina imala koristi?

Ovo je samo još jedan od primera kako se novac svih građana olako troši. Sigurni smo da bi stanovnici Zrenjanina imali brojne predloge kako bi 5,7 miliona dinara moglo da se potroši, a da se poboljša kvalitet života u gradu i naseljenim mestima.

Pokret Dosta je bilo ne misli da grad ne treba da bude ukrašen za Novu godinu, ali definitivno mislimo da nema potrebe da se novogodišnja rasveta nabavlja svake godine. Ono što mi radimo jeste da oslušujemo ideje sugrađana i kad god je to opravdano postavljamo nadležnima pitanje u njihovo ime. Zato smo i tu gde jesmo, jer su nas sugrađani birali da ih predstavljamo na lokalni i da radimo u interesu šire zajednice, a ne u interesu uskog kruga partijski povezanih pojedinaca.

Naš san je SRBIJA u kojoj se rado i lepo radi i živi, ona za kojom čeznemo i kad iz nje odemo i dok u njoj ostajemo. Srbija upornih, izuzetnih, ponosnih ljudi kadrih da prepoznaju i štite sopstvene interese i stvore sreću za sebe, svoju porodicu i okruženje.

Naš cilj je SISTEM u kom vlada red, gde ista pravila važe za sve, sistem jači od svakog pojedinca.

Dosta je bilo ima plan za Srbiju u 20 tačaka:

1. Uvesti POTPUNU transparentnost rada javnog sektora. Zabraniti potpisivanje tajnih ugovora. Za ceo javni sektor objaviti sve potpisane ugovore, mesečno objavljujivati ko dobija novac od države, javnih i državnih preduzeća, svih zdravstvenih, kulturnih, prosvetnih i svih drugih ustanova. Objaviti sistematizacije radnih mesta i merila radnog učinka za ceo javni sektor.
2. Popisati i proceniti SVU državnu imovinu.
3. Doneti nove izborne zakone: direktni izbori za predsednike opština i gradonačelnike, veći cenzus za koalicije, ravnomerna teritorijalna zastupljenost, nov zakon o finansiranju političkih stranaka
4. Nov zakon o medijima i slobodnom političkom pristupu medijima.
5. Zakon o poretku imovine.
6. Ukinuti subvencije stranim investitorima Ne postoji razlog da strani investitori budu privilegovani u odnosu na domaće. Fokus ekonomske politike je domaća privreda.
7. Uvesti red u javna preduzeća. Javni konkursi za sve direktore.
8. Ukinuti protivustavno smanjenje penzija. Vratiti oteto. Dug prema penzionerima pretvoriti u državne obveznice sa kamatom. Vojnim penzionerima uskladiti penzije u skladu sa odlukom Ustavnog suda sa kamatom. Reforma penzionog sistema.
9. Vratiti plate u javnom sektoru na nivo pre smanjenja krajem 2014. Dug za otete plate, kao i za solidarni porez, pretvoriti u državne obveznice sa kamatom.
10. Raskinuti ugovor za Beograd na vodi. Raspisati javni konkurs za urbanističko rešenje za Savski amfiteatar.
11. Staviti van snage štetne zakone Zakon o poljoprivrednom zemljištu, Zakon o konverziji zemljišta, Zakon o ulaganjima.
12. Povezati radni staž SVIM zaposlenim u firmama u restrukturiranju, privatizaciji i stečaju. Isplatiti zaostale zarade. Nije posao zaposlenih da naplaćuju doprinose. To je posao države. Staž se povezuje na nivou minimalca. Zaostale zarade takođe. Deo iznad minimalca se konvertuje u vlasništvo nad preduzećem.
13. Otvoriti široku javnu raspravu o pravosuđu, obrazovanju i zdravstvu. Ove reforme se ne mogu sprovesti za godinu dana. Ali je moguće otvoriti raspravu o njima i uvesti transparentnost u njihov rad.
14. Ukinuti pretplatu za RTS. Izvršiti racionalizaciju. Trajno rešiti finansiranje. Ne plaća se naknada za prijem preko antene.
15. Ukinuti overu zdravstvenih knjižica. Zdravstveno osiguranje za sve građane plaćeno iz budžeta.
16. Smanjiti poreze i doprinose za trećinu u dva koraka. Uvesti progresivan sintetički porez. Prvi korak sa početnom stopom od 20% sprovesti odmah. Drugi korak oročiti rastom poreskih prihoda. Povećati minimalac da prati poresko rasterećenje.
17. Uvesti univerzalnu socijalnu zaštitu za sva domaćinstva bez primanja. Svako domaćinstvo bez primanja bi dobilo socijalnu pomoć od 15.000 dinara mesečno, plus 5.000 dinara po dodatnom članu domaćinstva, tako da bi tročlana domaćinstva primala 25.000 dinara mesečno, a četvoročlana 30.000 dinara. Ceo sistem socijalne zaštite koji imamo danas bi zamenio novi univerzalan sistem.
18. Postaviti temelje agrarne reforme: državnu zemlju obrađuju naši zemljoradnici uz ograničen posed. Vratiti sistem zadruga.
19. Završiti restituciju bez troška za budžet. Vratiti oteto u naturi. Ono što ne može, vratiti kroz supstituciju.
20. Rešiti problem kredita u švajcarskim francima. Teret rasporediti između banaka i građana koji su uzimali kredit.